Condena a la Universitat de Barcelona por su apoyo a la autodeterminación y su rechazo a la violencia del Estado español [ESP/CAT]

El año pasado, tras la sentencia contra el 1-O, el claustro de la Universitat de Barcelona hacía pública una resolución reivindicando el derecho a la autodeterminación, exigiendo la libertad de los presos políticos, señalando la "*deriva autoritaria*" que estaba tomando el Estado Español y rechazando la violencia policial. Tras este hecho, una serie de profesores del colectivo Universitaris per la Convivència interpusieron un recurso contra dicha resolución argumentando la instrumentación política que se hacía de la universidad por parte del manifiesto. Curioso posicionamiento de este colectivo de profesores que busca que los consejos de gobierno, claustros, decanatos, en definitiva, la comunidad universitaria de Cataluña no se posicione políticamente mientras ellos en su definición señalan que "*Universitaris per la Convivència reivindica que los campus se conviertan en auténticos foros para el intercambio de ideas y el acercamiento de posiciones, siempre dentro de un escrupuloso respeto a los derechos y libertades que consagran nuestra Constitución y nuestro Estatuto de Autonomía*.", es decir, se pronuncian en defensa de una Constitución franquista, que consagra la adaptación del Estado franquista una vez muerto el tirano y que niega los derechos democráticos de la nación catalana, y de un Estatuto de Autonomía que no fue el votado por el pueblo catalán.

Un año después, la "*Justicia*" ha dado la razón a los profesores defensores del Estado – que niega los derechos

democráticos al pueblo de Cataluña – que interpusieron el recurso y han declarado nula la resolución. Argumentan que las instituciones públicas no gozan del derecho fundamental de libertad de expresión y que de hecho, estarían vulnerando el derecho a la libertad de expresión, el derecho a la educación y la libertad ideológica. Ana Alonso, magistrada del Juzgado de lo Contencioso-Administrativo número 3 de Barcelona, expresa: "*La universidad forma parte de la administración pública y no es una institución de representación política. Por tanto, está sometida al deber de neutralidad y ese deber implica que la universidad no puede asumir como propia una posición política determinada, y tanto menos cuando esa posición es manifiestamente contraria a los valores y principios del ordenamiento jurídico vigente*".

Desde las instituciones del Estado, incluyendo a los medios de comunicación de la burguesía española, repiten constantemente que la causa judicial en contra del procés no era una cuestión política sino puramente jurídica. Sin embargo, ahora la Judicatura nos dice que cuando una institución pública, como es el caso de la Universidad de Barcelona, toma un posicionamiento claro, vuelve a ser una causa política y se debe aplicar neutralidad. ¿Acaso esa "*neutralidad*" que pregonan no es sino un posicionamiento político en favor del Estado? Es imposible ver neutralidad política en la decisión de la Judicatura en contra de la Universitat de Barcelona, es imposible ver neutralidad política en la sentencia que impone penas de 9 a 13 años a los presos políticos catalanes, es imposible ver neutralidad política en las actuaciones policiales el día del referéndum porque es imposible ver neutralidad política en cualquier Estado burgués puesto que este no es más que una máquina que sirve para someter a la clase obrera y negarle sus derechos democráticos.

Así pues, el derecho a la autodeterminación dentro de cualquier Estado únicamente se podrá aplicar en caso de que sirva a los intereses de la clase dominante y si hay una pugna

entre distintas burguesías se resolverá mediante la fuerza. La violencia es lo único que puede mantener a la burguesía en el poder, y la Judicatura es un brazo desde donde la oligarquía aplica esa violencia contra el pueblo, todo lo demás es mera ilusión. En la actual fase del desarrollo del capitalismo, la fase imperialista, la autodeterminación se convierte en una quimera que únicamente puede conquistarse con la emancipación de la clase obrera, con el socialismo, ergo la lucha por el derecho a la autodeterminación queda vinculada y subordinada a la lucha por la construcción del socialismo y por ello es necesario denunciar el carácter de clase del Estado fascista español cuando condena un gesto democrático como el manifiesto del claustro de la Universitat de Barcelona. El PCOC aboga por la unidad de la clase obrera y de todas las clases populares, por aglutinar todas las demandas democráticas y llevarlas a cabo de la única forma posible, rompiendo con el yugo del capitalismo avanzando hacia el socialismo. Es nuestro deber que así sea dentro del Estado español, uno de los eslabones más débiles del imperialismo y concretamente en Catalunya, el lugar en el que el Estado fascista español ha llegado a mostrar su rostro más reaccionario.

¡Abajo el Estado fascista!

¡Por el derecho a la autodeterminación!

¡Socialismo o barbarie!

Barcelona, 19 de octubre de 2020

Comitè Provincial del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.) en Barcelona

Condemna a la Universitat de Barcelona pel seu suport a l'autodeterminació i el seu rebuig a la violència de l'Estat espanyol

L'any passat, després de la sentència contra el 1-O, el claustre de la Universitat de Barcelona feia pública una resolució reivindicant el dret a l'autodeterminació, exigint la llibertat dels presos polítics, assenyalant la *"deriva autoritària"* que estava prenent l'Estat Espanyol i rebutjant la violència policial. Després d'aquest fet, una sèrie de professors del col·lectiu Universitaris per la Convivència van interposar un recurs contra aquesta resolució argumentant la instrumentació política que es feia de la universitat per part del manifest. Curiós posicionament d'aquest col·lectiu de professors que busca que els consells de govern, claustres, deganats, en definitiva, la comunitat universitària de Catalunya no es posicioni políticament mentre ells en la seva definició assenyalen que *"Universitaris per la Convivència reivindica que els campus es converteixin en autèntics fòrums per a l'intercanvi d'idees i l'acostament de posicions, sempre dins d'un escrupolós respecte als drets i llibertats que consagren la nostra Constitució i el nostre Estatut d'Autonomia.",* és a dir, es pronuncien en defensa d'una Constitució franquista, que consagra l'adaptació de l'Estat franquista una vegada mort el tirà i que nega els drets democràtics de la nació catalana, i d'un Estatut d'Autonomia que no va ser el votat pel poble català.

Un any després, la *"Justícia"* ha donat la raó als professors defensors de l'Estat – que nega els drets democràtics al poble de Catalunya – que van interposar el recurs i han declarat nul·la la resolució. Argumenten que les institucions públiques no gaudeixen del dret fonamental de llibertat d'expressió i que de fet, estarien vulnerant el dret a la llibertat d'expressió, el dret a l'educació i la llibertat ideològica. Ana Alonso, magistrada del Jutjat contenciós

administratiu número 3 de Barcelona, expressa: *"La universitat forma part de l'administració pública i no és una institució de representació política. Per tant, està sotmesa al deure de neutralitat i aquest deure implica que la universitat no pot assumir com a pròpia una posició política determinada, i tant menys quan aquesta posició és manifestament contrària als valors i principis de l'ordenament jurídic vigent*".

Des de les institucions de l'Estat, incloent als mitjans de comunicació de la burgesia espanyola, repeteixen constantment que la causa judicial en contra del procés no era una qüestió política sinó purament jurídica. No obstant això, ara la Judicatura ens diu que quan una institució pública, com és el cas de la Universitat de Barcelona, pren un posicionament clar, torna a ser una causa política i s'ha d'aplicar neutralitat. Potser aquesta *"neutralitat"* que pregonen no és sinó un posicionament polític en favor de l'Estat? És impossible veure neutralitat política en la decisió de la Judicatura en contra de la Universitat de Barcelona, és impossible veure neutralitat política en la sentència que imposa penes de 9 a 13 anys als presos polítics catalans, és impossible veure neutralitat política en les actuacions policials el dia del referèndum perquè és impossible veure neutralitat política en qualsevol Estat burgès perquè aquest no és més que una maquina que serveix per a sotmetre a la classe obrera i negar-li els seus drets democràtics.

Així doncs, el dret a l'autodeterminació dins de qualsevol Estat únicament es podrà aplicar en cas que serveixi als interessos de la classe dominant i si hi ha una pugna entre diferents burgesies es resoldrà mitjançant la força. La violència és l'única cosa que pot mantenir a la burgesia en el poder, i la Judicatura és un braç des d'on l'oligarquia aplica aquesta violència contra el poble, tota la resta és pura il·lusió. En l'actual fase del desenvolupament del capitalisme, la fase imperialista, l'autodeterminació es converteix en una quimera que únicament pot conquistar-se amb

l’emancipació de la classe obrera, amb el socialisme, ergo la lluita pel dret a l’autodeterminació queda vinculada i subordinada a la lluita per la construcció del socialisme i per això és necessari denunciar el caràcter de classe de l’Estat feixista espanyol quan condemna un gest democràtic com el manifest del claustre de la Universitat de Barcelona. El PCOC advoca per la unitat de la classe obrera i de totes les classes populars, per aglutinar totes les demandes democràtiques i dur-les a terme de l’única forma possible, trencant amb el jou del capitalisme avançant cap al socialisme. És el nostre deure que així sigui dins de l’Estat espanyol, un de les baules més febles de l’imperialisme i concretament a Catalunya, el lloc en el qual l’Estat feixista espanyol ha arribat a mostrar el seu rostre més reaccionari.

A baix l’Estat feixista!

Pel dret a l’autodeterminació!

Socialisme o barbàrie!

Barcelona, 19 d’octubre de 2020

Comitè Provincial del Partit Comunista Obrer de Catalunya (P.C.O.C.) a Barcelona